

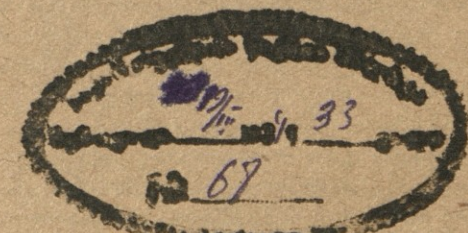
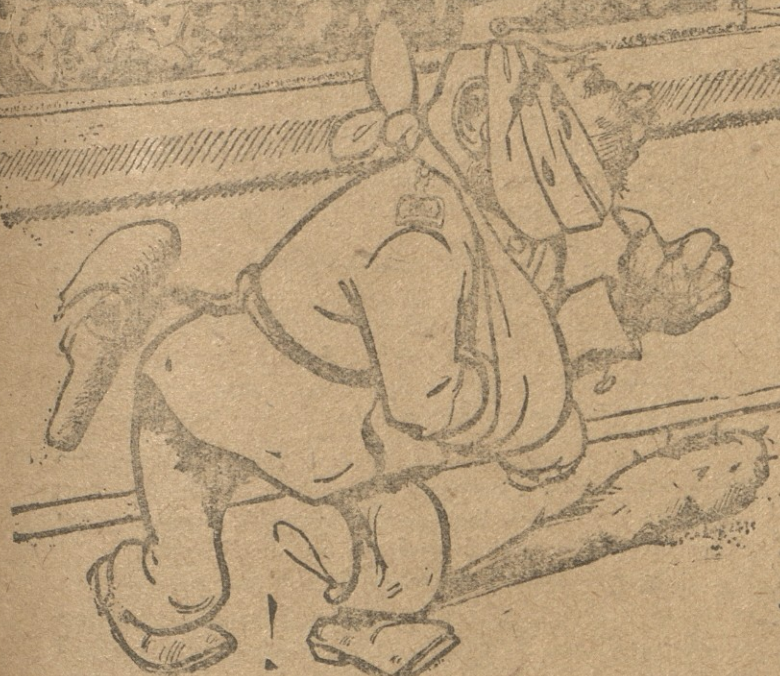
ნეპენი

შანი 40 კპპ.

თარიღი 1933
13 სექტემბერი

სიანი

3. ნოვოცოვი. 34 კ.

კომპარტიის ღრუშის ქვეშ დარაზმულ
ათრიაგეთის პროლეტარიატი რევოლუ-
ციური გაბრუნება უპასუხებს კაპიტალის
შეთღების ყოველ კდას

ნახათა
პროტაქციის.

კოლისმენი: (ბერეს-კაცს, „რომელიც იცინის“): — გაბრუნე მინისტროს
ტყვილად დაგვცინის: პარიზის პროლეტარიატი ახლა სხვა პარის-შიღ.
რე თქვენს დროს იყო 63 წლის წინადა კომუნის დროს... ჩვენ კი შენ
წაგაბაძეთ და მიტოვ პარის. რომ ცხვირ-პირი დამამბრკინის!

მათალები კლთაისი შე ახებ მოთავ ებულია მე-4,5,6,7,8,9,10,11,12, და 13 გვ.

ერთმა იმგლასელმა ბუცუხმა, გვაოდ სვიფტია, ამ ორასი წლის წინად დასწერა ფანტასტიური წიგნი შემდეგი სათაურით:

„მოგზაურობა ღმერთზე გულივერისა, ჯერ დოსტაქარის და შემდეგ რამდენიმე ზოგადის კაპიტანისა, ქვეყნის ბორცულ მხარეებში“. მღვდლები, რომელ სარწმუნოებასაც არ უღდა ეკუთვნოდეს ისინი, — დიდი ეშმაკი ხალხია, მარა მათ შორის ეს სვიფტი ყველაზე უეშმაკესი ბუცუსი გამოდგა!

მან ზუძრობა — ზუძრობაში, დაუჯერებელი რამ ამბების მოთხრობაში, ნამდვილად სულ მოწასთან გაასწორა მაშინდელი ინგლისელების, და არა მარტო ინგლისელების! — ზნე-ჩვეულებანი და სახელმწიფო წესწყობილების სიმახიზგე და უკუღმართობა

მაგრამ ამ ზნე-ჩვეულებათა, სახელმწიფოს სიმახიზგის და უკუღმართობის დაშველნი ბუცუს-ავტორზე უფრო მოიკებებელი ხალხი აღმოჩნდა! მათ ეს წიგნი შეამოკლეს, სათაურიც მოკლე, — „გულივერის მოგზაურობა“, — გაუკეთეს, გამოაცხადეს საყმაწვილო სათავე-გადასვლო მოთხრობად და მიუგდეს ახალგაზრდობას თავშესაქცევად, რომლებიც ორასი წლის განმავლობაში მართლაც თავს იქცევენ მისი კითხვით!

თუმცა არა იშვიათია ისეთი შემთხვევა, როდესაც გატაცებული ახალგაზრდა მკითხველი შექცევის მაგიერ თავს ვადაყოლებს ზოლში ამ წიგნს! მიატოვებს დედამას და ოჯახს და გაემგზავრება ქონდრის კაცების და ღეგმირების ქვეყნის საძებრად!

ეს წიგნი გადათარგმნილი თითქმის ყველა ენებზე, — მათ შორის ქართულზედაც, აგრეთვე შემოკლებით, — მარა, ვინაიდან კულტურა თითქმის ერთნაირი იყო ამ ქვეყნებში, წიგნსაც იგივე ბედი ეწია ყველგან, რაც ინგლისში, — დარჩა საყმაწვილო სათავე-გადასვლო მოთხრობად!

მე არ მქონდა საშუალება ყმაწვილობის დროს წამეკითხა ეს წიგნი, — საოლოდ ამ დღეებში გადავიკითხე ის და, საყმაწვილო ამბებთან ერთად, ისეთი რამეები აღმოვაჩინე შიგ, რაც მოზრდილებს და ხანძი შესულებსაც ენება და რომლებიც თავის-თავად თხოულობენ შედარებას ღმერთზე ინგლისის და სხვა ბურჟუაზიულ ქვეყნების ცხოვრების ანამდვილესთან!

ავიღოთ თუნდა ერთი მაგალითი: სვიფტის მიერ მოგონილი გმირი გულივერი, როდესაც მოხვდება, ვითომ, განვითარებული ცხენების ქვეყანაში, რომელთა ენაც თითქმის მან შეისწავლა. ამნაირ განმარტებას აძლევს ერთ ცხენს მის შეკითხვაზე, — თუ რა მიზეზები იწვევენ გამანადგურებელ ომებს ადამიანთა შორის:

— „მიზეზები აუარებელია, მარა მე ჩამოვთვლი მხოლოდ რამდენიმე მათგანს. ხანდახან ომის მიზეზი არის მეფეების პატივმოყვარება, რომლებსაც მუდამ ეკოტავენათ მიწა და ხალხი, რომელთა პულობელი ისინი არიან; ხანდახან — მონისტრების ბოროტება, რომლებიც ჩაითრევენ ომში მეფეებს ამ მიზნით, რომ ჩაახშონ და დაფარონ ხალხის აღშფოთება მათი უხერხო მართველობით გამოწვეული. მრავალი მილიონის სიცოცხლე დაჟდა აზრთა სხვადასხვაობა ომის შესახებ: არის პური სხეული, თუ სხეულია პური: ყურძნის წიგნი სისხლია, თუ ღვინო: სტაგენა ცოდვია, თუ ეთილი: ჩა სჯო-ია: ემთხვის კაცი ხის ნაჭერს, თუ ცეცხლში ჩა-

აგდოს ის; რა ფერის უღდა იკისს და რა ფერის სხეულს: შავი, თეთრი, წითელი, თუ რუხი; როგორი უღდა იყოს ის: მოკლე, თუ გრძელი, ფართე, თუ ვიწრო, სუფთა, თუ ქუქყიანი, და სხვა, და სხვა! მე დავსაძიე, — გათავადობს გულივერი, — რომ ეს ომები არიან მით უფრო სასტიკი, სისხლიანი და ხანგრძლივი, რამდენათაც მათი გამოძევენი მიზეზი სულ უმნიშველო საგნებს ენებიან.

ხანდახან ომი ორ მეფეთა შორის გაჩაღდება ასეთი საკითხის გადაჭრის დროს: თუ რომელმა მათგანმა ჩამოაგდოს მესამე მეფე. — თუმცა ამის უფლება არცერთს არა აქვს! ხანდახან ერთი მეფე დაესხმის თავზე მეორეს იმის შიშით, რომ ის არ დაესხას მას თავზე პიოველად, ხანდახან ომი იწყება ომის გამო, რომ მოწინააღმდეგე ძლიერია, ხანდახან კი წინააღმდეგ — ის უძლურია. ხშირად ომი იწყება იმიტომ, რომ მეზობელ სახელმწიფოს არა აქვს რა, რაც ჩვენ გვაქვს. ანა და მას აქვს ის, რაც ჩვენ არა გვაქვს, — ასეთ შემთხვევაში იბრძვიან მანამ, სანამ თავისას არ წააგებენ. ან სხვისას არ წაშოილებენ“.

ორასი წლის წინათ ბუცუსის ფანტასტიით შექმნილ გმირ გულივერს არ აუცდლო ომის გამოძევენი მიზეზების სხვანაირად განმარტება, — ისიც გონიერ ცხენისათვის!

მაგრამ სულ სხვა არის დღეს, — ორასი წლის შემდეგ, — ასეთი პრიმიტიული განმარტებით ომის გამოძევენი მიზეზების შესახებ ახლა მართლა ცხენსაც ვერ დააჯერებ!

ამიტომაც არის, რომ ინგლისური საავიაციო ძრეწველთა ორგანო „ეიროპლინი“. თავის მოწინავე წერილში სულ სხვანაირად ასაბუთებს ინგლისის მიერ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის გამოცხადების საჭიროებას.

— „ოღუთი არასდროს არ ყოფილა ცივილიზებული ქვეყანა. რიფოიკი და მისი სკანდინაველი მიძღვერები წარმოადგენდნ თავრთელა არისტოკრატებს (დოლიზოცევალი) მოკლეთაგან მოსკოველებთან (ბოროცევალი), ხაზარებთან და სხვა თათრებთან შედარებით. მათ არ შეუტანიათ იქ ცივილიზაცია, ვინაიდან რუსებს არ შეუძლიათ შეითვისონ ცივილიზაცია იმ ვაგებით, როგორც ჩვენ გვესმის ეს სიტყვა.

რუსი მეცნიერები, — რომელთა შორის მოიპოვებან ბრწყინვალე სახელები, — საერთოდ წარმოადგენენ დოლიზოცევალებს, სკანდინაველი არისტოკრატის ჩამომაგლობას მაგრამ ადფელურა იისხლის შერევა ჰქმნის მათ მუდამ უგულისყუროდ, ღმოქმედოდ და პატიოსნობას მოკლებულად“...

ეს, ასე ვთქვათ, — მოწინავეს შესავალია, უფრო გულუბრყვილო მკითხველებისათვის შეთხუელი! რაც შეეხება ყორნალის საჭიან მკითხველებს, მათთვის სულ სხვა საბუთები არის მოყვანილი ამ მოწინავეში.

მაგალითად, აი, ასეთი:

„ჩვენ მოგვიბდება ნავთის წარმოებების დაცვა სპარსეთში; ჩვენი ნავთის მიღების და ნიადაგქვეშ მარაგის — ირაქში, და შესაძლებელია კიდევ — ჩვენი საავაქრო ფლოტის ხმელთა შუა ზღვაში, თუ რომ რუსეთი გამოვა მცირე აზიიდან დარბანელში, და პალესტინაში.

თუ რომ უკრაინა გახდება დაძოჟიღმებელ სა-

— ეს ფეხები ამ დირექტორს რად გაუხდა ამ „მოღის“?
— კაბინეტში კუნძრვით ძევს, გარეთ აღარ გამოდის!

ხელმოწევით, — ბევრი საქმე იქნება უკრაინის სამხედრო ავიაციის დაკვეთით. იქ იქნება კარგი ადგილები მფრინავებისათვის ამ ავიაციის ინსტრუქტორების, ორგანიზატორების და უფროსების სახით. გარდა ამისა, როდესაც უკრაინაში დამყარდება მშვიდობიანობა, მას დასჭირდება სამგზავრო აეროპლანები და მთელი მათი მასალები“...

„შუქებს რა ომის საჭიროებას საბჭოთა კავშირთან ასეთი ვაჭრული და საქონლის გამსაღებლის თვალსაზრისით, მრეწველების ეს ჟურნალი, უმუშევრებისთვის საჭურჭლის გაჩენასთან ერთად, არ იფიქრებს აგრეთვე ერთ გარემოებასაც:

„წარსული ომის დროს რომ ყოფილიყო რამდენიმე საპაერო თავდასხმა გლაზოვზე, მაშინ ამ რაიონში იქნებოდა ცოტა მეტი პატრიოტიზმი და ცოტა ნაკლები ბალშევიზმი“...

აი, სწორედ აქ არის, როგორც იტყვიან, — ძაღლის თავი დამარხული!

ყველაფერი კარგი: დასაცავი — დავიცავით, გასასაღებელი — ვაფასაღეთ, უმუშევრებსაც ცოტა სამუშაო რომ აღმოუჩინეთ, მარა ამ შერევენებულ გლაზოველ მუშებს რა მოუხერხბოთ, რომელთა პატრიოტულ გრძნობას ბოლშევიკური ალლო სჭარბობს?!

თა კაოგი იეაეიოდა, — ფიქრობენ ინგლისელი მრეწველები ჟურნალ „ეკონომიკის“ რედაქტორის თავით, — რომ ვინმე გარეშე დაუშენდეს მათ აეროპლანდინ ყუმბარებს! აი, მაშინ ოვიდოდენ ისინი პატრიოტულ გრძნობაზე და აღარ შეგვიშლიდენ ხელს ჩვენს საქმიანობაში!

მაგრამ ცოტა რამეში სცდებიან ეს ვაუბატონები! თუ მაინცა და მაინც საჭირო იქნება რომელიმე ქალაქზე თავდასხმა, მაშინ ინგლისელმა მუშებმაც კარგად იციან, რომ მათთვის უფრო ახლოს თვით ლონდონია, სადაც იმყოფებიან ნიშანში ადვილად ამოსაღები მრეწველების დარბაზები და გრძელთავიანი არისტოკრატების, ანუ დოლიხოკრეფალების სასახლეები!

აგრეთვე ავიწყდებათ ამ ვაუბატონებს ის, რომ დამოუკიდებელი საბჭოთა უკრაინა თვით აშენებს აეროპლანებს და ზრდის მფრინავებს, ორგანიზატორებს და წითელ უფროსებს.

გულიერის დრო წაეიდა, მარა წიგნი დარჩა, რომელშიაც დოლიხოკრეფალების გრძელი თავის სახეთქი მრავალი სადღესო საკითხები მოიპოვება.

ს. თოდრია.

იხრები

ჩითმას ვინ შეუწყობს

იყო შემთხვევა როცა გერმანიის ფაშისტებმა საპარლამენტო ფრაქციის ერთ-ერთი სსლბა სპორტსდამის პრინციის სასახლის საჯინიბოში მოაწყვეს.

აქ სახედრების ბინაზე ზ. პოხდა გასაკვირები? საჯინიბოში ვირბთან ჩივიდენ მოძმე ვი... ..

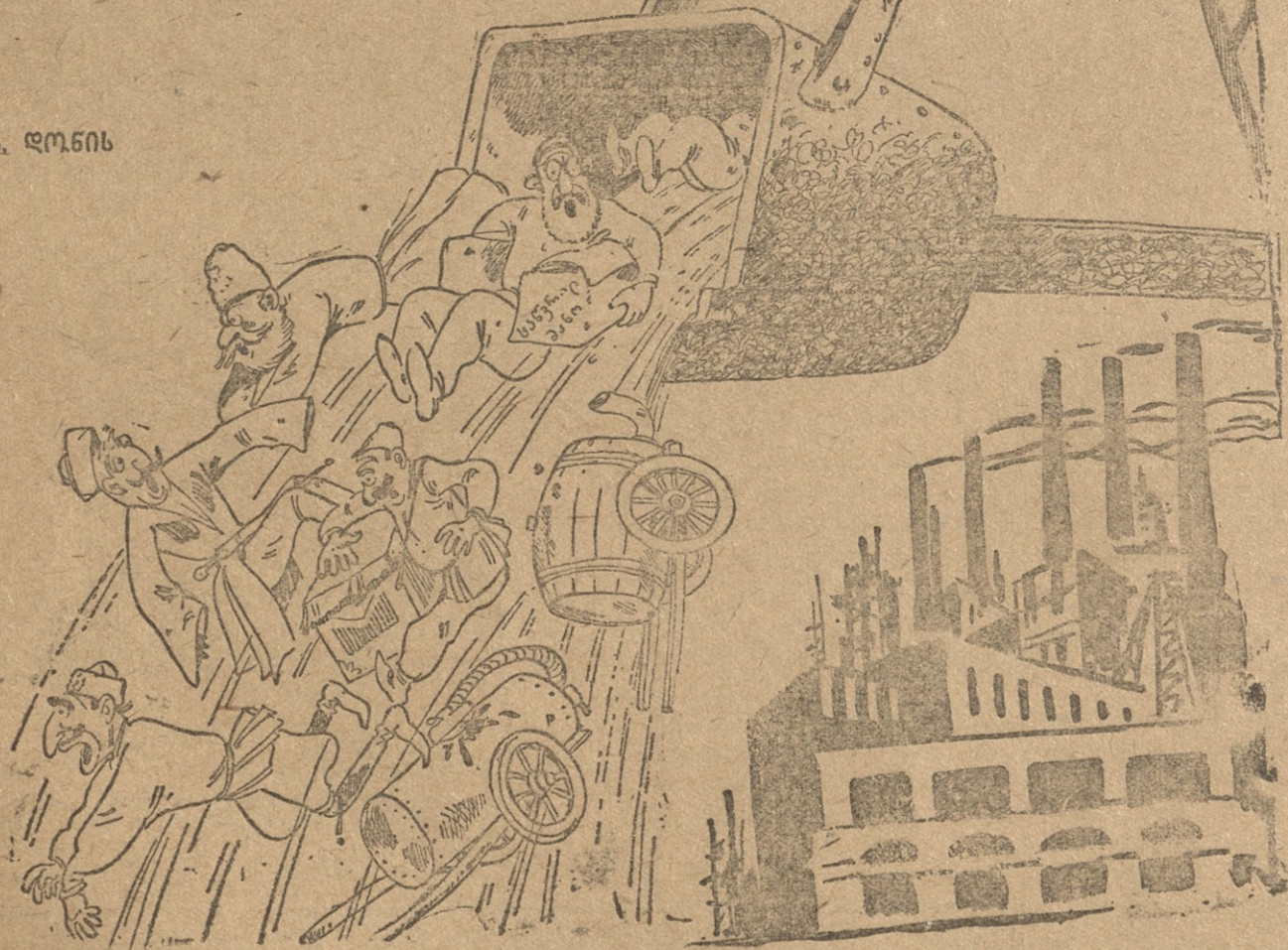
ორი საქმე

გალის სასადილოში

შეხვალ სასადილოში, კერძს მოითხოვ მორიგეს, მაგრამ კერძის მაგიორად, თეფშზე ცივი წყალია, სამღურავს თუ გაბედავ, ღვარძლია ნად გეტყვიან: — ხორკს თუ აღარ გვაძლევენ, ეს რა ჩვენი ბრალია?!
საპარკმახმარო

სისუფთავის შესახებ, არც კი ღირს ლაპარაკი, — ბლაგვი დანით გვბარსავენ, თუნდ ერთ კვირას ლესავდე, — პირს მაინც ვერ აუწყობ. გავეწირეს, ვით ზვარაკი, ასეთ პარკმახმარებს, არცინ უნდა მ წყემსავდეს?!
გამვლელა

ნახ. დონის

მშვენიერო ქუთაისო,
სავარდო და სამაისო...

აქაპი

დაე, ვარდი ვარდად დარჩეს,
მაისი კი მაისად,
მაგრამ შენ კი დღეს სულ სხვა ხარ,
სხვა იქნები გაისად!

შენი ცრუ-გალავენი
დიდ პოეტს რომ უქია—
წითელ ფერთან რა ფერია:—
უსახო და მუქია!

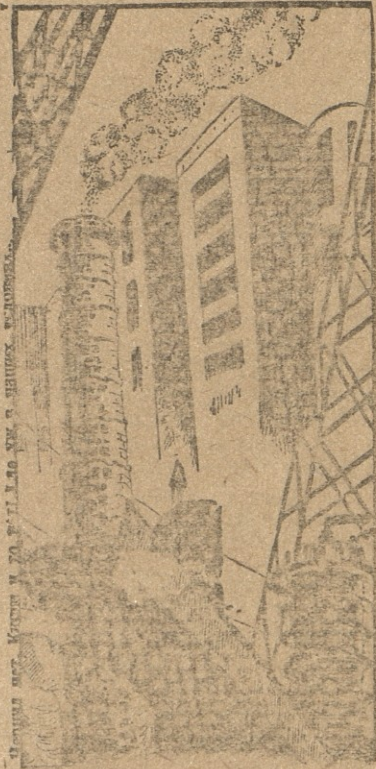
4

შენი ძველი ჩუქურთმები,
რომ გაითქვა მთა-ბარად—
დღეს წითელი ინდუსტრიის
გიგანტებმა დაფარა.

ვეცხლის ვატის მიმწოდებელს
თქვერ ექვს ათასისა,
ქველა დროის მოსავლად
დროს ვინ მისცემს ფაზისსა?

ანდა რაა იაზონის
მათან რქოს საწმისი—
ზენს ეპოქის სიდიადეს
რა ეღრება აწ მისი?!

ძველს მიყვება ძველი ხავსი
ძველ ყოფას—ძველი ხალხი,
შინ- სახე ჩვენთვის მზეა
ჩვენი მტრებისთვის—თალხი

ეჭამა დაჯგუფ ნიანგი, აღწერად ქუთაისისად:
ფიქრთა ლაშქარნი მრმადგეს აღსასახველად მიწისად,
გულს აღმომქმინდეს ხობბანი ამა ქალაქის მიწისად,—
მართ მოყვარეთა საამოდ—მტრის თვალთა დასაფისისად!

გარნა ვითარმედ დაფიწყო მე მისი გეოგრაფია?—
წინად ქუთაისს რომ ერტყა აღლის სიმაღლე ლაფია,
ქუჩებზე სამიკრიბონი—შიგ ღრიანცელი, დაფია—
რა ქნილან, რომელ უღმერთოს მათი დღე მოუწრაფია?
მეფის დროს მწვადთა ქალაქი, ხანჯლის, ყანწის და ტიკისა,
მუქთახორ თავად-ხუცების, ჩა აჩთა, კვლავ ჩინოვნიკისა,
მერმედცა სათარეშოი მართ ბატონ-მენშევიკისა,—
უქარხნო, უფლექტრონო დაბა —რა ქნილა, მიკვირსა!

წარმოცილა იგი ძველი „სამაისო“ ქუთაისი!
ცამეტია წელი, მასში რაც გული სცემს ოქტომბრისი;
და განკვირდეს სიხარულით დღეს მხილველი თვალი მისი,
თუ რაოდენ სცვლის მის სახეს მშენებლობა დაწაწყისი!
ეჭა! რა ჰქნეს ბოლშევიკთა: მთას გულ-ღვიძლი გაუხვრიტეს,
შიგ რიონი შეაქენეს და მუნით მზედ გამოსჭვრიტეს!—
ქუთაისი ჩასვეს შუქში, მის სიბნელეს თვალნი შრიტეს,
თქვეს: მძლავრ ტალღად ენერგიას რიონპესი მოგვანლიდეს!
ცას სიმები გულს გაუხვს, ანძებისას დგამენ პარადს,
ზეტაფონში შუქს ისვრიან იქ ბინდების მოსაპარად;
ბრძოლებს გულებს უჩქროლე, ახლა ჰქმნიან ფერო-მდნარად,
თან გვირაბში დენს ამერენენ ძმა ზაპისის მისანმარად!

უყოფთ ქაოხნის საყვირებს, რომ აყრუებენ სმანასა.
ფაბრიკის მღალ მილებით ბო რომ აყრუებენ სმანასა.
იქ „უფალს“ თმა-წვერს ჟრრუსავს, ანგელოზთ უშლის ფრენასა,
აქ კი მშრომელებს უღვივებს ახალი წინაგლის რწმენასა:
ღმერთი „იშვილით დაადგეს“ ველარა ბედავს კბენასა?
მთაი საყდრების ზარის ხმა ქუთაისს ველარ ფენასა!

აჲ ფაბრიკები ძოვთვალთ, განა ერთი და ათია?
აქ მაუდს ქსოვენ, იქითვენ აბრ ეშუბ-კომბინატია,
იქ კონსერვების, მკერავის, შუშის, ბარიტიც—ცხადია,
კულორტმშენი და გხამშენი და მრავალმშენიც სხვა დია!

ქუჩებიც ნახეთ: ნაქირწყლი, ნაგები, დასაფალტური,
ებრაელთ ნაქონმახარზეც დღეს პროსპექტია კვალითული,
მოედნები და ბულვარი დგას ვით კეკოუცი ქაღწული,—
იქ „კიბულს“ აღარ ყვირიან, წყალსადენია დართული!

„ონივერსიტეტს“ ინებებთ, თუ ატრებს გაეცნობითა,
მუძათა უბნებს ჩაუვლით აღტაცებული გრძნობითა,
შარშან რომ შუქა გინახავთ, დღეს ველარ იცნობთ ცნობითა,—
იტყვიტ:—ქუთაისი იზრდების, დღითი-დღე, არა წლობითა!

ძისი ძვიდობიც ძეიცვალიც, სხვა თაობამ ჩადგა ბჭენი,
„ყოფილა“ თუ მუქთა-ხოოა, მეზუ-ღლე, თუ მეზოზენი,—
ასპარეზით განიცოცხლა, პანდურის კერით განაჭენი,—
რატორიამ ძველ ქუთაისს აღუსოვლა განაჩენი!

მან „აპეცოვკად“ ინდუსტრია ჩაიკვა და დაიხურა!
აჲ ქარხანა ანთება ქურას, იქ—ასფალტი მოესხურა,
აქ საყვირი წივის, შუქმა—იქ სიბნელე დაპანდურა!
ფაბრიკების მკერავმა პოლმაც ცას გვერდები გაუმურა!
და, მისი ზრდის მატინის ვწეროს რაღა, ნიანგორად,—
ქუთაისს მშენებლობას ორივე ხელს ვარსივით მოიარად!

უარსადანი.

პლატონ ხანჯალაძეს ქუთაისის ბაღის ტექნიკაში ტოლი არ ჰყავდა. გათენდებოდა თუ არა, იგივე გამოვიდოდა ბაღში თავისი ბატის-ფრთხილი, რომელიც კბილებს იჩხრევდა, ვითომდა შვედისა და წიწილის ზორკი ჰქონდა შიგ ჩაჩენილი.

ვინ იმ ნაცნობს, რომელსაც თვალს მოკრავდა. „ჩოუსტრახავს“ (როგორც თითონ იტყვოდა თავის ამკრებში) არ აშეგებდა. ერთ დღეს, სწორედ მე მოგხვდით მის ანკესზე. დამინახა თუ არა, დამეწია და მითხრა:

— წუხანდელი ნაქედიარი ვარ. ათასი მანეთი დავხარჯე და, მოკლედ რომ გითხრა, „პანსელია“ ვარ, ერთი ბოთლი ღვინოზე უნდა დამატიყო. სამაგიეროდ დიდი ტყე მაქვს გასაყიდი, როგორც კი გავყიდი, აუბებულ ფულს შენთან შეგვამ!

კაოვად ვიცოდი რა ტყუილიც ჰქონდა გასაყიდი. შევედი სამიკიტროში. შევედი თუ არა ვინ მაძალა ღვინის მოთხოვა, თვითონ მოითხოვა ღვინო თავისი შექამანდით, ორი ჭიქა რომ დალია, ხმამაღლა სიმღერა დაიწყო. მის ხმაზე სხვა ნაცნობებმა შემოიხედეს სამიკიტროში, ყველას წვდა მკლავში და მაგიდასთან მოათრია. ერთი ჭიქა ღვინო მიაწოდა და მე თვალი მიუო, რაც იმას ნიშნავდა, რომ სტუმარს ერთი ჭიქა ღვინო უნდა დაეძლია და ერთ ბოთლ ღვინოდ. ეს ასეც მოხდა.

მას წინად საქმეების გამო ქუთაისში მომიხდა ჩასვლა. პლატონი ისევ თავის ალაგას, ბაღის გალავნის მოაჯირზე ენახე ჩამოქდარი. ახალ ცხოვრებას დადი დაუგია და ეს ყველაზე უფრო ეტყობოდა მის გახუბრებულსა და კალთებრამოფლეთილ ჩოხას. მაგრამ საერთო იერი მაინც აზნაურული ჰქონდა.

— როგორ ცხოვრობ, პლატონ? როგორ

ბევრად ახალ ცხოვრებას? შეგეც კი ახალ ცხოვრებას შეგდებ.

— ეჰ, სადღა ჩვენი ქუთაისი! — ამოიოხრა და ხელი ჩაიჭნია. — არავითარი სიხალისე აღარ არის. დღეს მხოლოდ მოგონებად დარჩენილან ისეთი მშვენიერი ადგილები. რავარიც იყვნენ: კახიანოვო, ფერმა და სალორის ტყე. ხედავ იმაზე? და ჰიმიითაა მიმავალ პუშაზე. თავადუბისა და აზნაურების მაგიერ. დღეს ეს არის ქუთაისის ბურჟი და სიმაყე. ამის შენდებ რავარი იქნება ჩვენი ცხოვრება. კი მიხედე ბი, როგორ, რა საქეიფო ადგილები გაანადგურეს.

— სამაგიეროდ იმ ადგილებში ფაბრიკა-ქარხნები და რიონის აშენდა.

— რა ღერად მინდა? რაზე მესაქიროება? რად მინდა ბაიტი? რად მინდა კონსერვის ქარხანა? კონსერვს მწვადი არ სჯობია?

— გეტყობა, პლატონ, შენ ვერ ეგუები ახალ ქუთაისს.

— რატომ შეგეგუო, კაცო, როცა საქეიფო ადგილები გააუქმეს და აველგან ქარხნის მიღები ამოხარეს წინად ყველაფერს ევროპაში ამზადდნენ და მზად შემოჰმოდნო. აღარ გეტყობოდა ამდენი წლადგოროთი, რა სჯობდა იმას, როცა სხვა მუშაობდა. ევროპა, და ჩვენ ვყიდულობდით ნოლმე?

— გეტყობა ძალიან გულდანწიარი ხარ, პლატონ!

— ყველაზე უფრო სამიკიტროების მოსპობას ვერ ეგუიდეები.

— დაგაბატეხდები ერთ ბოთლ ღვინოზე, მაგრამ წითელ სასადილოში შენ არ წამოხვალ: — ორმაგი მნიშვნელობით ვუთხარი პლატონს.

— ეჰ, რას იზამ. ძნელია, მაგრამ შენი ხათრისთვის წამოვალ! — დანეთანამა პლატონი.

დ. საფიჩინილი

ჩ უ მ ა დ კ ა გ ი ნ ე ბ შ ი

შვანგირაძე: (საბინაო კოოპერაციის გამგეობის თავმჯდომარე):— აზ. ვანო, რომ მომჩერებოდა და არ მასვენებ: ამას უშოვნე ბინა, ის ჩაისახლე სადზე, ეს შეაკეთე, მის ჩამოართვი, — შენს უბანს რათ არ მიხედავ? ნინოშვილის ქუჩაზე გაქარ, სიმონ რუხაძეს 26 თვეს სახლში რომ ათარეშებ და არც ერთი არ ჩამოგირთმევია, განა ამას ქვია ბინების კრიზისი?

გარსოვი: (საბინაო განყოფილების გამგე): — შენ რომ სახლი ააშენე ღვინის ქუჩაზე და ძმა-ბიჭები შეისახლე შიგ „მრავალკუთხედით“ და ქეიფით, არც ერთი მუშისათვის არ მიგირია ბინა; ანდა მახარადის ქუჩაზე აირ

ველ ნომერში, ამირაგოვის ქალს, მარტოხელას, ორი დიდი ოთახი, რომ უჭირავს, — ხოლო დავითაშვილი კი მსუბუქი ბნელ ნეატრან პატარა საკუთნაოშია მოძუყვდეული, ანდა საჯარო ცენტრალური ბიბლიოთეკისათვის მუშა გლეხინმა რომ დაგავალა ერთი ოთახის გაცემა და შენ კი მოკინადრე მიუმატე, — ეს არის შენი სანართალი?

შვანგირაძე: კარგი, კარგი, გეკლავა ვანო.

გარსოვი: — ასეა ჩემო კაპო, ათქმელი შენ თუ გაქვს სკამები, ნაკლები მაქვს მე შენზე.

შვანგირაძე: — შენც სუ და მე, სუ!

გარსოვი: — პაეალუსტა!

შეჯარათი გუფი

ნუცუბიძე ხელმძღვანელობს არტელ „გაერთიანებას“. ვაჭრებს საქმე ჩაბარა, ფულიებს ფლანგავს, როგორც ნიბავს.

— ცეხს მარაუული გააცალეს ყველა ჩუნად გადაყიდეს ჩუნად გადაყ-გადაყიდეს და აჯიბეს ფული ბლომად.

— ბანკში ფული აღარ შეაქვთ რის კრედიტი, რა რეფორმაც ფული ჩვენი ნაშოვარი უნდა გქაოთ მარტო ორმა.

— მუშებს ხელფასს არ აძლავენ, ერთი ცეხიც მიახურეს, ცას ღრუბელი გადაეჭრა მგონი მალე დაიქუხებს.

ხლისამ.

ჩვენ ვართ აბრეშუმის ქია. პირველად ჩვენ გავჩნდით ჩინეთში 2.700 წ. ქრ. წინ. მე-8 საუკუნოდან ევროპასა და აზიის ზოგიერთ ადგილებშიაც გავვრცელდით.

მიუხედავად ასეთი ხანგრძლივი ისტორიისა ჩვენი ცხოვრება ძალიან ხანმოკლეა. თესლიდან გამოსვლის შემდეგ იგი (ე. ი. ჩვენი ცხოვრება) გრძელდება 22—40 დღე.

ასე ხანმოკლეა ჩვენი ცხოვრება.

ვის უნდა შეშურდეს ჩვენი ცხოვრების ხანგრძლივობა, და ისიც მაშინ, როცა ასეთი მოკლე დროის განმავლობაში მშვენიერ აბრეშუმს ვიძლეით?

თითქოს არავის არ უნდა შეშურდეს, მაგრამ გამოჩნდნენ ისეთებიც, რომლებსაც შეშურდათ.

ესენი გახლავთ მავნებლები,

რომლებიც მუშაობდნენ მეაბრეშუმეობის დარგში.

თქვენ მათ უკვე კარგად იცნობთ: შალვა ჩხეიძე, ცქიტიშვილი.

ო, როგორი ზიანი მოგვაყენეს. საქმელს გვიწამლავდნენ. ჩვენ დავსწეულდით. ამიტომ იყო რომ 1932 წელს ერთ კოლოფზე 13 კილოგრამი პარკი ძლივს გავაკეთეთ.

მაგრამ მოგვაშორეს თუ არა მავნებლები, 1933 წ. ჩვენ 13 კილოგრამის მაგიერ გავაკეთეთ 22 კილოგრამი პარკი. ხოლო წელს გეგმაში გათვალისწინებული გვაქვს 33 კილოგრამი. და ამას კიდევ შეასრულებთ.

დღეს კარგი პატრონობა გვაქვს. ამა. ამა. გიგაური, ტრაპიძე და ერქომაიშვილი ენერგიულად მუშაობენ და ჩვენ მალე

გვექება ქუთაისში ჩვენი კამბინატი.

მშვენივრად მუშაობს ჩვენი მექანიკური საქსოვი ქარხანა და ძაფსალები ქარხანაც.

არ შეგვეძლია არ ვუსაყვედუროთ წყალტუბოს, ცხუნკურისა, და პატრიკეთის თემსაბჭოებს, რომლებიც მოიკოჭლებენ თქალის დაკონტრაქტების საქმეში.

მეორე ხუთწლედში მე მისაწვდომი უნდა გავხდეთ მშრომელთათვის. კოლმეურნე ვაჟი უნდა მღეროდეს კოლმეურნე საბატაროში:

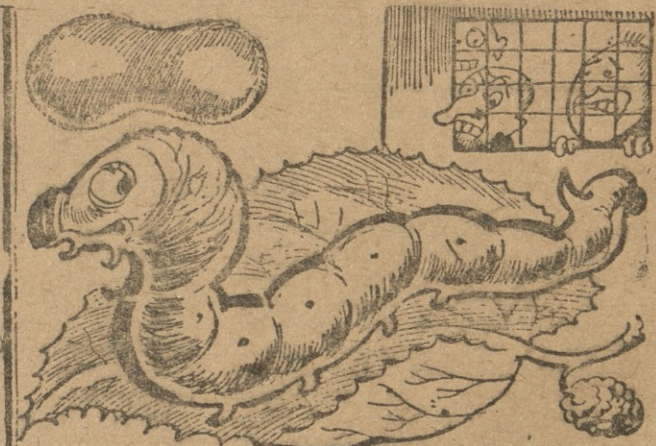
აბრეშუმსა, ხალათსაო

ტანზე გაქვს შარი-შურა,

კალწაუთა, გოგონაო,

შენ ხარ ჩემი დანიშნული.

დიხ, ასე მოხდება. ამას ჩვენი მოთხოვნილება ჩვენი სურვილი ანტიკვებს: რა გვიყო მავნებლებმა და როგორ ვართ ახლა.

აბრეშუმის ღმერთმა

ვარ პატრონსანი კაცი. ბოროტი ენები ტყვილად ამბობენ ჩემზე-ვითომ სანამ ქუთაისში და ბაღდათში დავიწყებდი ნაყოფიერ მუშაობას, ბათუმში შავი საქმეები მეკეთებინოს, რის გამო იქიდან ვიყო გაძანდურებული. ეს მტკინარი სიცრუეა.

ხო, კაცმა რომ მართალი თქვას. ბაღდათის ფინგანში გამგის თანამდებობაზე ყოფნის დროს ფულები ქე შემომეხარჯა კაი ყოფილა. მარა ამისათვის (აშენა ღმერთმა ჩემი მუარველი ძმა-ბიჭები მარტო იმით დამსაჯეს, რომ ქუთაისში მომაწყვეს გვართან ადგილზე, როგორიცაა დარგკომის თავჯდომარეობა.

აქაც, რასაკვირველია, ჩემს თავს ხომ ვერ დავივიწყებდი და ცოტა აქაც შემომეხარჯა. აუცილებლად ღმერთი მწყალობს, სწორედ მისი წყალობაა, რომ ძმა-ბიჭებმა ანგარიში გაუწყეს ჩემს ღიდ დამსახურებას და კიბის ქარხნის დირექტორად დამნიშნეს.

კაი დემართოს ვინც ეს მომხერხა. კირიც კაიათუ კაცი ვარა, კირიც ფულად იქცევა. სიმართლე მიყვარდა და ახლაც მიყვარს. აშკარად ვამბობ კარგი ცხოვრება ბოლომდეა საქირო, სიკვდილამდე, კირი კარგია, მარა ჩემი თავი კიდევ უკეთესი, ამისათვის ვინ უნდა დამძიხოს თუ კირი ჩემი ბედნიერებისათვის მოიხმარე და

რალაც 73139 მანეთი ზარალი ეჩვენე წარმოებას? ამას ვერ გამოგებდნენ, რომ ჩემი ერთგული დარაჯი ცინცაძე ვარგებულიყო და მოეპარა ჩემი „საქმიანობის“ დამამტკიცებელი საბუთები, მარა ვერ მოახერხა გლახამ და თავიც შეირცხვანა.

კიდევ ააშენა ღმერთმა ჩემი მფარველები, ყველას ღიდი დღე მისცა, თავისუფლად ქე დავსვირნობ მაგი წყალობით და იმედიცა მაქვს კირევ მოვეწყობი შესაფერ ადგილზე. ჯერ-ჯერობით არა მიშავს. ქე ვცხოვრობ გვარიანად. პარტიული კაცი ვარ, მარა მაინც მჯერა: — ღმერთი თუ კარს წყალობს, ეშმაკიბი ვერაფერს დააკლებს!

კოსტადი

ფაბრიკა „მკერავის“ მე-4 სახალი-
ლო. მის წ. მოთავსებულია სახ-
ლის პ. რონის პ. თედორაძის სა-
ლორე-საქათმე. სახალილოს შვიწ-
რე პის პიწნით სახლის პატრონი
განგებ აფუჭებს იატაკს. რომლიდა-
ნ. ქვევით ცვივა ყოველგვარი
ყსუყთაობა.

მხატვარი სატუთიდან

არაღის ეიონოს თითქმის წყნა-
ნაგ. ჩიინებია „ტხეგვანქმის“
ვარდუშობა ზედროების მიწ-
[. არა! ესენი მუშა-მოსამსახორე-
ნი არიან იმ რ. პოინიშე დაწესებუ-
ლებებისა. რომელთა ეზოა ნაჩვენე-
ბი ნახაგზი.

რ ი პ-რ ი ა სცენა მუთაისის რაინის გზის საზღვრში

(მოქმედება სწარმოებს სადგურის ტექნი-
კურ ანგარანში, სცენაზეა სამტრედიის,
ზესტაფონისა და ქუთაისის ტექ. კანტორის
მაგიდები ტელეფონით. სხედან სამივე
ადგილის სადგურის მორიგეები)

მორიგე: — რომ დაგვიცქვებია ყურები
და მომხირობისაო, მობრძანდით და იმუ-
შავეთ მთელი დამე. ათი გადარეული
მინუტ შერეოვრდება ღამეში და არ მასვე-
ნებს კითხვებით: რა დროს გავიდა, რა
დროს გავა, მატარებელი, როდის მოვა,
როდის ვიქნებით სვალ ტვილისში და სხვა.
ყველას თავაზიანად თუ არ უპასუხე, ვი-
ლაც ონერი გამოერევა და ვინ იცის, რას
არ დაეწამებს.

ბრიგადირი: — შე დაუღრბული მაქვს
გამოყარაკიო, თუ რა ნაბიჯი გაქვთ გა-
დადებული გაგონების გაკდენის წინააღ-
მდეგ.

მორიგე: — შე მუდამ გყვირი გაგონებს
ნუ მომიცდნო-მეთქი.

ბრიგადი: — ვის უყვირო?

მორიგე: — შეისრეს!

ბრიგადი: — შეისრეები რა უშაშია!
თქვენ კლიენტები უნდა გააფრთხილოთ!

მორიგე: — შე თუ უდროოდ მოიკვდი,
ეს კლიენტების ბრალი იქნება. სანამ წაი
ვავონი მოვიდოდეს, — თავს გვაქამენ,
მოვა თუ არა იძახიან: — ტრანსპორტი
არ მყავს და ვერ გადავიღავო.

ბრიგადირი: — ხომ არ არის შემთხვევა,
როცა კლიენტებს 3-4 დღე სჭირდება
გავონის დახსნისათვის?

მორიგე: — როგორ გეკადრება ასეთი
ცილისწამება!

ბრიგადირი: — ან „მაყარიჩანობას“ თუ
აქვს ადგილი?

მორიგე: — მაგას კი კერძო ინტერესით
ლაპარაკობენ ჩემზე.

ბრიგადირი: — რატომ თქვენს თავზე
ლუბულობთ?

მორიგე: — მე და რკინის გზა, კაკია
რაწრიცა.

ბრიგადი: — რად არის ასე ჩაბნედი-
ბული ისრები?

მორიგე: — აქ წვიმის დროს საცურაო
ტბა დგება, ღებება შვალეები და ისრები
თხრდება.

ბრიგადი: — სახალხო ვაგონებს საცეტავები
არ აქვს?

მორიგე: — მაგი გაგონ-პარკის უმოქმედო-
ბის ბრალია.

ბრიგადი: — ტყიბულიდან მოსული ნახში-
რანი ვაგონები იცარცვება?

მორიგე: — ზა ეტო ატეკიეტ აზრანა, მა-
გის შესახებ მგონია გაზეთშია ეწერა.

ბრიგადი: — ბუქსებს არ აქვს სახურავე-
ბიო, მართალია ხომ?

მორიგე: — მგონია ეგ საკითხი ჩვენმა
კავშირმაც კი დამუშავა, ამბობენ გაზე-
თებშია ეწერაო.

ბრიგადი: — რას ჩააკვდი ამ გაზეთს, წერა
მოითხოვდა და მოითხოვდა კი შესრულება
უნდა.

ბრიგადი: — გამოკვლევის დროს მე-3
ისარზე მისრე არ აღმოჩნდა?

მორიგე: — ალბათ ნარიმანის ბაზარზე
თუ აობრინა.

ბრიგადი: — ვინ არის ეს ნარიმანი?
მორიგე: — ჩვენი მოსამსახურეა. მის
სახელობაზე ბაზარი გახსნენა სპეცულია-
ტებმა და ღვინოებს ყიდიან

ბრიგადი: — ორთქლმავალი № 110 და
144 მოუტეულია და ჩაბნეტილებული.

მორიგე: — ეს მემანქანე სირაძის და
შესველისა ბრალია უპასუხისმგებლობას
იჩენენ.

ბრიგადი: — კი, მაგრამ შეიძლება ასეთ
პრობებში იმუშაოს ორთქლმავალმა?

მორიგე: — არა უშავს, თუ ძალით ვინ-
მეტ არ გააჩერა, მისით არ ჩერდება.

ბრიგადი: — როგორ მიმდინარეობს თქვენ-
თან ტექ. დაუღლები წრის მეცადინეობა.

მორიგე: — მეცადინეობა დავაღებული
ჰაი და სოკოლოვს და ცაგარელს. მაგრამ
ზოი დაუღვერობით ხუთჯერ ჩაიშალა.

ბრიგადი: — რას შეგება ამ დროს სასა-
მართლო?

მორიგე: — სასამართლო მუშაობს. მაგ-
რან დედენილება არ სრულდება მაგალი-
თად, დებოშის შექმნისათვის იყრეშიძე
და ცინცაძეს სასამართლომ შვე დაღაზე
გაწერა მიუთაჯა, მაგრამ ცეცხობმა აბატივი.

ბრიგადი: — ლიანდაგის დარგის უფროს
ვაიტიცის და ლოთქიფანძის მუშაობა
როგორია?

მორიგე: — წაიკითხავდით, ამბობენ
განეთში ეწერაო, მათ ისეთი უპასუ-
ხისმგებლოთ გააკეთეს წევთა კაქკის ორ-

შოსაი რა უნდა უფარდეს

ქართული
 ზეგლიერთევა

ქუთაისი... აღებულია მანდო-
 ბლად ზოგიერთი რკინისგზე-
 ლები გახვებ ყრიახ ვაგონები-
 დან მესა და ქვანახშირს და
 შეძლია იტაცებინ

ვისაც რა უნდა უყვარდეს,
 სულ სხვაა ჩემი ტრფიალი,
 რკინისგზელობის სტაჟი მაქვს,
 გამომიცილია ფიალი.

იაქაფი ფულთი ძველ დროში
 მისია უბე და ქისა,
 სახლი მიგია ქანლობლად
 ტყებულის ლიანდაგისა.

იქა ძეგვი ცოლი, იმეცა...
 ნაზარდნი, როგორც გვრიტები,
 ძველად ვქათავდი; საქათავს
 არც ახლა მოვერიდები.

გოგრა გაუხმის ზოგიერთს
 რომ სჯერდებიან თვისასა,
 ან კიდევ სათბობ მასალის
 ფულს რომ აკლებენ ქისასა.

ვისაც შნო „მარიფათობის“
 არ აქვს.—დაუდგეს თვალთა,

ან კი სათბობი მასალა
 შინ მუქთად მიმიტანია

ქორი ვარ—ზამთრის ქარ-სუსხში
 რომ გავიყინო ჩვირი მე?!—
 ნაქათ ფიცრების, შვალეების
 და ქვანახშირის ქირიმე!

რკინისგზელობის სტაჟი მაქვს,
 გამომიცილია ფიალი,
 ნაქათ საქონლის ქირიმე,
 ისაა ჩემი ტრფიალი!

მედუზა.

მოს ხარაჩოები, რომ მიწოლილ მიწას კერ
 გაუძლო და ჩაშავდა იდეგ კარგი მუ-
 შებ საუზნისათვის იყვებ წასული, თო-
 რე იოცხლად დაიმარხებოდნ

ბრიგად.: — ეს ის ლოთიფიფიფიფი ბომ
 არ არის მუშებს ლიანდაგის ჯალაწევაში
 300 წამით რომ შეჰპირდა გააქვებენა
 და მიჰდგა მოა იღლებული დაყარა?

მორიგე.: — დიას „უფეჭოლი“ რომ და-
 დრიანას დრიზინით ხელ გზახე მო-
 მავალ ორთქლიწავალს, რომ არალამ შე-
 ასკდა

ბრიგად.: აბე, რომ თევენი ფიჭრით სად-
 გლოში ყველაფერი რიგზეა?

მორიგე.: — რაც შეგვიძლია ვიბრძვით
 გიგამების შესრულებისათვის (ურეკავს
 ზესტაფონს). ზესტაფონი, ზესტაფონი.

ზესტაფონი.: — ზესტაფონი ვარ.

ქუთაისი.: — დამახრჩო ბიჭო, ბრიგადამ,
 ეგება ჩვენი ნათის ქაბი რას თქვენ-
 თაი

ზესტაფონი.: — კოსადეოთი ეგები მიდ-
 გას ტუბიკში და ისიც ხაშურისაა.

ქუთაისი.: — კი, მაგრამ მაგი ხომ ბაქო-
 დასაა? ხაშურის თქვენთან რაფერად ჩა-
 მოადა? (რეკს სამტრედიას)

სამტრედია.: — ქუთაისი... ქუთაისი!

ქუთაისი.: ქუთაისი ვარ!

სამტრედია.: — ნანე ეგება ჩვენი გაგო-
 ნია თქვენთან.

ქუთაისი.: — ბორტაფოა?...

სამტრედია.: — ბორტაფო კი არა, კრი-
 ტია, კრიტი, ფოთიდან, მევზით დატვირ-
 თულია.

ქუთაისი.: — ვიცი, ვიცი, ის ჩვერთან 6
 დღე იდგა, თევენი აყროლდა და გადაეყა-
 რეთ.

სამტრედია.:—ფერ გადმოგზავნე?

ქუთაისი.: — რომ ჩამოვიარა მაქანე, ვერ
 გოუყვებთ აცეკვა?

სამტრედია.: — კი, მაგრამ სამტრედის
 რომ ნედარაზუმენით მოხდა ქუთაისში,
 ვერ გოუყვებთ ფოთის „სისტავზე“ პრი-
 ცეკვა?

ქუთაისი.:—რა ვიცოდი, სამტრედები მას არ
 მოყოლია და არაფერი. რას დაეძებ, მო-
 უყვდა პატრონი. მევიდა, მივიღეთ, მარა
 არ აღმოჩნდა პატრონი, თევენი აყროლდა
 და აქტი შევადგინეთ, ისწო, ხომ!

სამტრედია.: — მორიგეობის მიღების
 დროს სადგურს არ ამოწყებთ?

ქუთაისი.: — შევამოწმეთ, რაღა პურის
 კოსკია თუ?

კოსადიდი.

ნახ. დონის.

გამგე.:—მოდი აქ, ამაზე უკეთეს ადგილს ამ ქუთაისში ვერსად
 ნახავ.

გადლინჯო.:—არა, ჩემო კე თილო, ქართალია, სისუფთავე არ
 მიყვარს, მაგრამ არც ისეთი ბინძური ვარ, რომ მანდ ვიცხოვრო!

ეს მანდატი შალვა თენგიშვილმა 1926 წელს მიიღო, და სწორედ ამ დროიდან იწყება მისი მოღვაწეობა, რომლის შესახებაც არსებობს უამრავი დადგენილებები.

მოგვყავს, მხოლოდ რამდენიმე:

„დაუდევრობისა და ცუდი მუშაობისათვის მოიხსნა თანამდებობიდან ქალაქის ფინგანის გამგე აზ. შ. თენგიშვილი“.

ასე იწყება მისი მოღვაწეობის კარიერა. აქედან შალვა მახლობელ ბაღდათში გადადის და იქაი როგორ გააჩაღა მუშაობა:

„უმოქმედობისა და უპასუხისმგებლობისათვის. რომელიც გამოიჩინა რაი-ფინგანის გამგე აზ. თენგიშვილმა მოიხსნა თანამდებობიდან. რაც დღესვე ეცნობოს საქ. ფინსანკომის დასტურისათვის“

ბაღდათის რაიადმინისტრის პრეზიდიუმის სხდომის ოქმი № 2, 1930 წ. 30 ოქტომბერი.

სად ეცალა კაცს ფულადი სახსრების მობილიზაციის ჩასატარებლად, მაშინ როცა... მაგრამ აი რას ეკითხულობთ მის „საქმეში“.

პრეზიდიუმი ცნობს, რომ თუმცა აზ. შალვა თენგიშვილს, რომელსაც საქ. კომისიის მიერ ახლო წარსულში გამოცხადებული ჰქონდა საყვედური. ხოლო ამის შემდეგ სოფლად მიმავრებაში ყოფნის დროს კიდევ ჩაიდინა არაკომუნისტური საქმეები: წამოიღო სოფლის კოოპერატივიდან ქ. ქუთაისში წავით. კვერცხი, ხაბონი, ქათამი და სხვა, რითაც შექმნა გლეხობაში უკმაყოფილება და მითქმა-მოთქმა. ღირსია პარტიიდან აარიცხვისა. მაგრამ მიიღება რა მხედველობაში მის მიერ შეცდომის აღიარება. — გამოეცხადოს სასტიკი საყვედური გაფრთხილებით

ქუთ. საკონტროლო კომისია-მუშ. გლეხების პრეზ. ოქმი № 22, 25 ივლისი, 1931 წ.

მაგრამ ეს დადგენილება, რომელიც, როგორც ჩნდებათ არც ისე სასტიკია და საკმაოდ უღმიერია, არ მოიღის სისრულიეში და კიდევ გამოაქვთ შემდეგი დადგენილება:

„დაისვას საკითხი ქალაქის საბჭოს წინაშე, რათა საკონტროლო კომისიის პრეზიდიუმის 25 აგლისის დადგენილება აზ. თენგიშვილის სამუშაოდან მოხსნის შესახებ გატარებულ იქნეს ცნობრებაში სასწრაფო წესით“

საქ. კ. პ. (2) ქუთ. საქალაქო საკონტროლო კომისია-მუშ. გლეხების პრეზიდიუმის სხდომის ოქმი № 40, 29 ნოემბ. 1931 წ.

„გატარდა ცნობრებაში“ დადგენილება და თენგიშვილი ღირებკომში მოეწყო. გამოსწორდა კაცი და ასე გააჩაღა მუშაობა:

„თენგიშვილი, რომელიც მასზე დაკისრებულ პოვალეობას ასრულებდა სუსტად... რომელმაც ვერ უზღელმღვანელა საფინანსო დარგს და ამით არეგ-დარეგა შეიარაღებული საქმეობაში. — გამოეცხადოს საყვედური და გადაეყვანილ იქნას სხვაგან“

ქუთაისის კ. პ. (2) საკონტროლო კომისია და მუშ. გლეხების პრეზიდიუმის ოქმი № 11, 17—18 აპრ. 1933 წ.

გადაყვანილ იქნა სხვაგან... კირის ქარხანაში.

ეს არც ისე სასუშროო საქმეა. დღევანდელ ჩვენს სოციალისტურ მშენებლობას კირი ზევრი საპირიერება. კირის შთაწინაშელება — შეკეთება, შავი და ჭუჭყიანი კედლებისა და საგნების შეეთებება, გაწმენდა, გასუფთავება.

მაგრამ ქუთაისის კირის ქარხნის კირმა ვერ გაათე. აირ გაასუფთავა თენგიშვილის შავი და ჭუჭყიანი მოღვაწეობა და აი ამისი საბუთი:

ქარხნის დირექტორი შალვა თენგიშვილი ცდილობს მიქალაოს წამოყენებული ბრალდებები მარჯო ზვიდაძეზე და ქსინია ბაბუნაშვილზე. მიღის რჯახში ქარხნის ტექნიკ ანტიფო ქეიშვილთან და ეუბნება: „ქალბენი უნდა ვისწნათ ასეთი უღონოარეობიდან დაეჩ რეთ მათ... იუსტიტი აბულაძეს ეუბნება: გადაიუაროს თქვენმა შვილმა პირველი ჩვენება და აღვადგენ სამსახურში ხელფასის მოპატიებით“.

საკონტრ. კომ პრეზ. ოქმი № 19, 4 ნოემბ. 1933 წ.

ამის შემდეგ რა გასაკვირია, რომ ქარხნის ბალანსი ასეთი იყო:

კირის დანაკლისი	10,375 მან. 13 კ.
ჯარიმები მარაგეაქრობას	7.742 „ 79 „
გადახარჯვა პროდუქციის	
მაღალი თვიურიღებულ-	
ლებისა და გვემის შეუს-	
რულებლობის შედეგად	55,021 „ 43 „
სულ	78,189 მან. 35 კ.

კიდევ უამრავი დოკუმენტი ინახება, რომლებიც ასევე მშვენიერად ახასიათებენ თენგიშვილის „მოღვაწეობას“. მან კიდევ განიზრახა ამ დოკუმენტებში განადგურება.

— ჰეროსტატემ მშვენიერი ტაძარი დაწვა... გერინგმა — გერმანიის რეიხსტაგი... დიდი საქმეა მე ჩვენი ქარხანა დაწვა, რომ ამით განადგურდეს მაშისილებელი დოკუმენტები! — გადაწყვიტა თენგიშვილმა და

„დაავალა დარაჯ ილია ცინცაძეს. მის ახლო ნათესავს გამოეტანა ქარხნის კანტონიდან კომპონიციით დახეული ქეითარები. ხოლო თუ ამას ვერ მოახერხებდა დაეწვა კანტორა და მით ენსნა ბოროტმოქმედობა ბრალდებებიდან“

საკონტრ. კომ. ოქმი № 19, 4 ნოემბ. 1933 წ.

მაგრამ გაუგეს და დირექტორმა განიზრახვა ვერ შეასრულა.

ქარხნის დირექტორი თენგიშვილი აშკარა მავნებლურ მუშაობას ეწეოდა. მისმა ასეთმა მოქმედებამ იქამდი მიაღწია, რომ მან შეიყიდა ხალხი. რათა დაეწვათ ქარხანა და დაეჯარა ბოროტმოქმედების კვალი. „მუშა და კოლმ.“ № 288.

ასე გათავდა თენგიშვილის „მოღვაწეობა“. მაგრამ გათავდა კი? იგი ისევ დარდიმანდულად სეირნობს და უთვალთვალებს შესაფერ ადგილს.

ვფიქრობთ, პროკურატურას მისთვის ამდენხანს უნდა გამოენახა შესაფერი ადგილი.

დღის „გაუგამოცხი“

ღამის 11 საათი იყო, როცა ქუჩაში გლეხთა სასახლეს მიეუბნა ლოკი. სასახლიდან ვიღაც უცნობი მოქალაქე გამოვიდა საცვლების ამარა და ცეცხლოვანი ხმით მოკრულა. იმ მოქალაქეს უკან თავიდან მთელი ხროვა მისდევდა წინააღმდეგობით და ვერც ერთი მათგანი ვერ დასწვოდა. თავგების ხროვას კი გლეხთა სახლის ღამის მორიგე მისდევდა უკან და უყვიროდა:

— შეჩვიდით, თეგე აკადემიო, თქვენა! ძლივს მოვიშორე თავიდან და ახლა გინდათ უკან დაბრუნოთ? — გამწარებული უყვიროდა თავგებს იგი და თავიდანმოგლეჯილი გარბოდა.

— რაშია საქმე? — შევეკითხე ღამის მორიგეს და შევჩერე.

— რაღა რაშია კაცო, ძლივს მოვიშორე თავიდან, რაღაც 5 მან. და ათი შაური ხურდა დარჩა ჩემთან და ამ საფიქრს კი უნდათ, რომ უკან დაბრუნონ. რომ დაეწიონ, ხომ და ვიღუბე კაცი — სთქვა მან და თავგებს გაუღებდა...

ძეორე დღეს გამოირკვა, რომ საცვლების ამარა მორბენალი მოქალაქე გლეხთა სახლში მისულიყო ღამის გასათევად. დაფლეთილი ლოგინში ჩაწოლისას ტანზე საბანში იხლად ჩაყრილი ხორბლიანი ბზე აჭყრიყო და თავგები დასეოდნენ. გამწარებული მოქალაქე გამოვიდა

ნილიყო და გარბოდა. უკან თავგები მისდევდნენ, რადგან „ღამფრთხალ“ მოქალაქეს ტანზე ხორბლის მარცვლები ქონდა მიკრული და სახლის მორიგე კი „მცირე გაუგებრობის გამო“ თავგებს მისდევდა უკან. ამ „გაუგებრობას“ მოყვა ის, რომ ღამნაშაურო მოქალაქეს უდაწმალლო თავგებმა და უდანაშაულო მორიგემ ერთ ღამეში ოთხჯერ შემოურბინეს გარშემო ქუთაისს.

სანიანგო კონსერვი

ხიანგი რომ გაცხარებულ ღამნაშაურო იყო. მე ღორის ხორცისა და ლობიოს კონსერვის დამამზადებელ საამქროში შევედი.

— ნახევარი დღეა დავეძებთ. ზომ არ გინახავთ, ამხანაგო? — მომმართეს მუშებმა.

— ვინ, რიანგი?

— აოა, ჩვენი საამქროს მუშები დაიკარგნენ საღდაც და იმით დავეძებთ.

ვინ არიან ისინი? — კიკითხე მე.

— საამქროს ცრუ-დამკვერელები. ბოკერია, ჯანელიძე, მაჩაიძე, მიჩაია და ნამჩვენებ თუ ნახოთ სადმე, გამოგზავნეთ, ამხანაგო, თვარა მთელ დღეს მათ ძებნას ვუწოდებთ.

— ისინი აქ იქნებიან სადმე. შორს ვერსად წავიდოდნენ. — გამოვთქვი აზრი და ცრუდამკვერელების ძებნას შევუდექი.

მცირე ხნის შემდეგ ხუთივე „დამკვერელი“ ერთ საკონსერვო ყუთში ვნახე ჩამძვრალი: მუშაობა დაზარებოდათ და დამალულიყვნენ.

— საუცხოვო საკბილოა, სანიანგო კონსერვი! — აღტაცებით წამოვიძახე და საკბილოებით სავსე ყუთი ხიანგს მივართვი...

გარეშში.

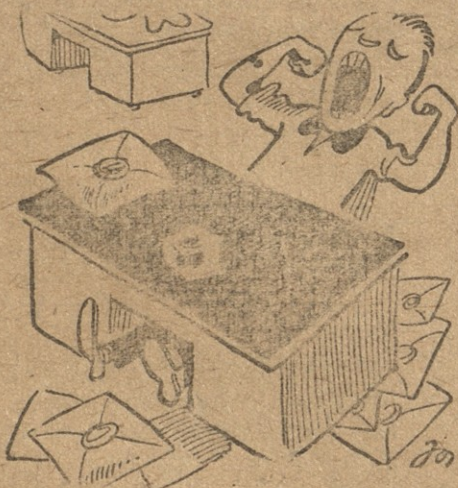
გამართულა ამ ომი, მითაუ-
რობს პროვოკომი!

ძმ-ისმანი წააღობს,
კვლავ მღვრის და გაღობს!

ინდუსტრიულურ ტექნიკურს
ამშენებებს ორი გზითა,
ნიანგისაგან ორთავეს
მაგარი დარტყმა სჭირია-
პროვოკომის თაღჯდომარესა
(გაღუსტოვია გვარადა!)
მოწაფეების გიჟება
სჩვევია წარა-მართა-
კომპუჯრედისა მდივანიც
მას გვერდს უმშენებს მარადს.

როგო მავნებლები დავფართ-
ხოთ
ნიანგო უმნგან გვჭირია
შველა!

ფოსტის შესახებ
დღეს ბევრა წერებ,
(მის მავნებლითაც
სჯიან. იჭერენ!)
მაგრამ პიოჩით,
რაც მიდის დრონი,
ზოგ მოწამს პიასს
ეკარგვის ვინი!
ქუთაისს ამ შრიც
არა ყავს ტოლი,
დაყრუვდა მისი
მთლად ტელეფონი!
და ყოვად განავრძნობს
ძილოს. როგორც ძველად,
ნიანგო. შინგან
გვჭირია შველა!

ქუთაისში იყო
და ფლავგავდა ფულებს,
და მღვროდა ჯშორად
ტფბილსა კრიმანტულებს
მაგრამ შიეცვლა
მწუხარებად ლხინი,
თავს წაადგა რაინდს
უცებ მოშვოვნილი.
და გამსახლში უკრეს
ჩვენს რაინდს თავი,
უთხრის:—ოღვან გიყვარ
იქ მიირთვი ფლავი!

მაგრამ ძმა-ბიჭების
რას არ იზამს ძალა,
და რაინდსა სევდა,
ლხინი შიეცვლა!
დაინიშნა იგი
ახლა რევიზორად,
სინამდვილე არს
არ მიიღოდ ქოვად!

იოსებისა უმნგან-მნგან
სამი ათასს უმნა ჟღარი!

◆ ქუთაისის მუშკოობის მე-48
მაღაზიის გაშვებ იოსებ კუხალე-
რშვილმა ყლაპი უქმა 3.000 მა-
ნეტს,—რამაც აწყობა და აუტენა
მუცლის ალბი. იგი განსაკუთრ-
ვად მოათავსეს გამსახლში, მაგ-
რამ შვიბოალ L ნათლიმაშებმა და
გადაიყვანეს სამკურნალოდ თა-
ვის სახლში, სადაც იოსები თავს
კაოვად გრძნობს.

მალმორს ჰპობს პანდური
ჩამოაშარა მან უშრი!

◆ იაბა, ძო კოობის მე-30 მა-
ღაზიის გაშვებ ვალიცო ჯღაბა-
ძის, ფასიბის წყისების დამახიჯე-
ბის და ფულის წაგლეჯის ნიდა-
გზე ერიო გონება და საჭიოელ-
ზე ფასიბის დაწეოა დაივიწდა,
რისთვიააც უკანასკნელი მუშა, კ-
ოობის გაშვობაც გაამგზავრა უვა-
ლო შვიბულებამი.

დღეს ვმარ ითმგება ილია
და ჯადის გოგონილია

◆ მაღაზია მე-51 გაშვებ ილია
ქოლოკაცა ფხიხელი ნახეს. მი-
ხეხად ასახელებენ მის პოხსნას
თაბაჭიბობიდაი

დამკვამლია ვლადიმერი
გამსახლში ზის და იქ მღვ-
რის

◆ ქუთაისის აუშკოობის ნოქ-
რიბი თანაგრძობას უცხადიბინ
მაღაზია მე-21 გათვეს ვლადიმერ
ბოიძეს. რომელიც სააგარაოთ
გაიგზავნა გამსახლში და მძინე
ავად არის. ნოქრები უსურვებენ
მის ჩქარა გაიკორნიბას.

გ ა მ ო ც ა ნ ე ბ ი

ქუთაისის საკონსერვო ქარხნის მალლაკის
დასამზადებელი პლატის გაშვებ აფრიდო-
ნიმეძ თავის ბლხალტერ ვარლამ უორეთო-
ლიანს შიედიგი წაბაჩიბ მისაი პამოსა-
ყვანად

1. დაზადებუთვის თივებულ- გენსაპე-
ლები: ღირებული წყილი 32 მან. გლე-
ნებზე გავკადით 35 მან. რამდენს მოვიგებთ
10 წყილზე?

2. 15 კალი შალი ღირებული 5 მან 50
კაბ. გავკადით 18 მან. რამდენს მოვიგებთ?
ფორკულიანა? ჩახედე სიაში და იქ
კვიწერია

აფრიდ.: — ზუსტად იანგარიშე-მითქი,
თორემ შიეზე ნაგლიბი ანგარიში კი —?
ტყვილია. იქ მღვდლის... უკაცრავად-
პლალონიბის მვილი?

„რ ა ზ ე ვ ე უ ზ ა ო ბ“

იკონიკალი
გიგლიოთიქა

— გამარჯობათ, ბიჭებო გამარჯობათ — ჩამოგვიარა ილარიონმა და მხედრულად ხელის აწევით მოგვესალმა.

— ილარიონ, სად გადაიკარგე, რომ არა ჩანხარ? — შემოვესიეთ მას.

— რა აბბავია ბიჭებო, ამ ქვეყანაზე?

— რაც ჩვენ ვიკითხვით შინც გეცოდინება გაზეთებს ხომ კითხულობ?

— ვერ ვკითხულობ, ბიჭებო, ტყვედ ვარ, გარედ არ მიშვებინ!

— ვინ არ გიშვებს? ცოლი შენ არ გააქვს და შეილი: მარტოხელია კაცი ხარ.

— არ მიშვებენ, ბიჭებო, არა, დატყვევებული ვარ, პუღად, მათ ველაპარაკებო, ისე ვარ მათთან გართული კამაში, რომ ძალიც კი არა მაქვს მშვიდი, დაძინებია წუთ არა მოვა ერთი, ამიწვევს ყურებს და ჩეუნიება:

ყოველ შემთხვევაში თანავარ გვირს წელზე ხანჯალს ვერ ჩამოჰკიდებ, წვერიც არა აქვს რომ ხელი გადაასწვინო ვერც ულვაშებში ჩააცინებ, რადგან არტისტივით არის გაპარსული, ამგვარად გვირის ფსიქოლოგიური განცდების გადმოცემა ჩვენთვის უფრო ძნელი ხდება, ვიდრე ძველი მწერლებისათვის.

— როდის დაიწყო გარეგნობა, ილარიონ? — შევეკითხე მე.

— ჯერ სადა ხარ! დღეს მხოლოდ სათაური მოგიფიქრე და ამიტომაც გათვადი დასასვენებლად.

— რა სათაური აქვს?

— „შერყევა“.

— ავტორის ქუთიდან! — დაუბნა ერთმა და განზე გახტა, რომ ილარიონს მუშტი არ ეცრა.

— გათა თქვენთან შეიძლება სერიოზულ საკითხზე ლაპარაკი! ოხრები ხართ, ოხრები, მე ჩემს გმირებთან ყავალ და მათთან გავეუბნები, ისინი აი აქ დადიან პროსპექტზე მოსიერნე ხალხში, მშვიდობით, ბიჭებო, მშვიდობით! ისმლი.

გ ა კ ე ო რ ი თ

ღია ჩიანელი

გოგო ბიჭს შევაცვარე
ბიჭი მორცხვობს გაგრიდა,
ახალი გზით მივდივარ,
ძველი აღარ მარგია.

3. ღარასმლი

აეჭოლიდან გადმოვფრინდი,
ინლი, მიწილი, ფერად-შინლი,
ლექსებს ფრთები გაუშალე
რითმაც რისთვის შემიშინდი?

შახრ. ჩარკვიანი

აჯამეთში ფიქრი დაქრის,
სომონეთში — ლექსის რითმა
ერთი ცხენი, ორი კვიცი,
ვირ მოვასწარ მე მეტის თქმა.

— ახლავე ადგე და დაწერე ჩემს შესახებ ორდამ მერზე არ მცალია, ხელიდან გაუხსლტები და ევლარ მზახავ.

ამხანაგებმა გაკვირვებით გადახედეთ ერთმანეთს.

— ქაოკატები თამის სამ საათზე, მიმოკრდები ავასის, მაგრამ იგი ოხერი უკვე აბარულია და არათვრი გამოდის, ასე ჩაბუჩავს ხელია.

— შექაჯალიბულა, ქუთიდან! — გადმოაჩურჩუნა ამხანაგმა.

— ისევ დავწვიბი დასაძინებლად და იქვე დააძინებო თიხზე, ახლა მას სხვებიც აბრუნდებიან გვერდში და ისეთი რიგი გაიჭინება ჩემს სასთალოთან რომ გვეგონება ტრამვაის ვეგონს ელოდებიანო, უნდა შევლოთ, როცა ძინა გონივრულად დაიკვირბა, ბალავერ უნდა იყოს რომ დატრიალებს, მდევრი გვეგონებათ, სულ დაფრთხილა კოლექტივიდან შიბარული კულაქები ელმუხი მგელამე კულაქის იშვიათი ტიპია, კოკავშირელ ვასოს უფვარს დიაკვნის ქალიშვილი აღისა, მაგრამ იდენტოვითად ეს გაიგო.

— ილარიონ, შენ ამ ქვეყანაში რა უნდა იყო ხარ? — შევეკითხა ერთი ჩვენი ამხანაგი.

— ბიჭებო, რა იქნება იცით? უკეთესი არ შეიძლება, მეხივით გავარდები და ბედმა დაეცა რისხვად.

— ქუთიდან შეშლილ! — ხმაილია თქვა მეორე ამხანაგმა და ყველას გაგვიცინა.

— როდის იყო, ბიჭო, რომ ქუთიდან შეშლილი რომანს წერდა? ესენი ჩემი რომანის გმირები არიან!

— ასე ვიტყვით, შე ოჯახკორო, ჩვენ შეშლილი გვეგონე.

— ანლია, ბიჭებო, ძნელი გამართული რომანის დაწერა, წინად ადელი იყო, მწერალი ასე დაბასიანებდა თავის გმირს: „(აქლი) ხელი ხანჯლის ტარზე გადაიხედა და უღვამეში ჩაიკინა“ ჩვენ კი ახალი მწერლები ამის მოკლებული ვართ, ხანჯალს დღეს თითქმის არავინ ატარებს.

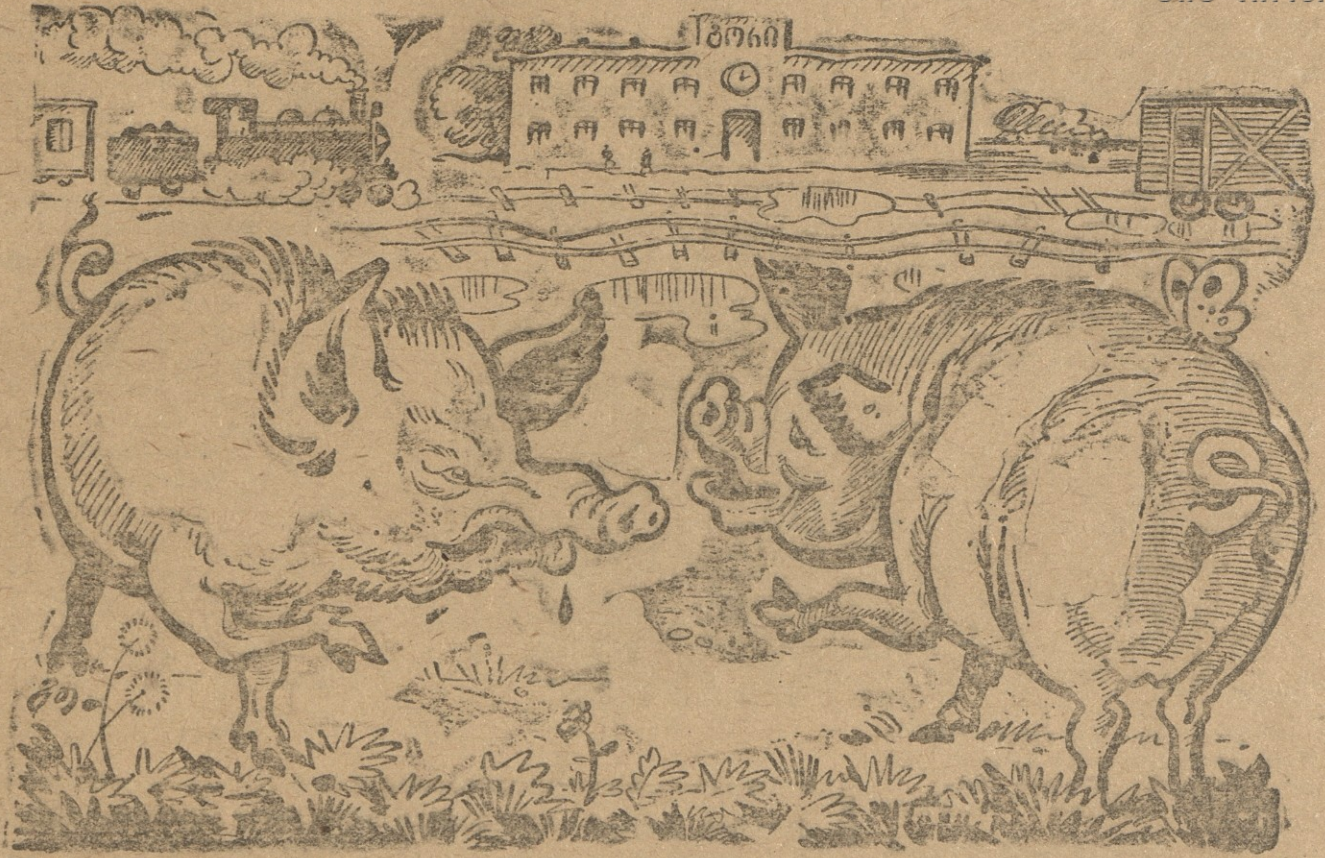
ქუთაისის ქალაქის მომხმარებელი საზოგადოების გამგეობა აცხადებს დაწესებულებათა და პირთა საქმე, როგორც ავანსები აქვთ შემოტანილი შემაზე და კრატებზე ა. წ. 1 აპრილამდე მხოლოდ დაკვეთალი საქონლები, წინააღმდეგ შემთხვევაში იმათ დაუბრუნდებათ ავანსები, ხოლო საქონლები კი გაიცემა თავისუფლად.

ა. წ. 1-ლ მარტს „საქმარაგვას აღმავს“ ქუთაისის განყოფილება დაამთავრა ყოველგვარი ხელშეკრულებების გაფორმება, როგორც საფონდო, აგრეთვე არა საფონდო სააღმშენებლო მასალებზე, ის ორგანიზაციები, რომლებმაც არ გააუმჯობესეს ხელშეკრულებები ჩვენი მათთან მომართების თანახმად, არ მომარაგდებიან ჩვენი განყოფილების მეშვეობით, მხოლოდ ორგანიზაციებმა, რომელთაც დადევს ხელშეკრულება ჩვენთან, უნდა იზრუნონ ფონდების გამოყოფაზე თანახმად ხელშეკრულების მე-18 მუხლისა. მარაგვასაღებას ქუთაისის განყოფილების დირექცია.

ქუთაისის სარეზერვუარო საცალო ვაჭრობა (შედის საქ. სარეზერვუარო ვაჭრობის სისტემაში)

აწვდის მომხმარებლებს სხვადასხვა საწარმოებისა და ადგილობრივი არტელების ნაწარმს: ფხვანაცემლებს, მზა-ტანაცემლებს, ტრიკოტაჟს, თუნუქის ნაწარმს და სხვა. ვაჭრობას აქვს ქუთაისში 4 უნივერსალური მაღაზია და ერთი სპეციალური საკომპლექტური უპარდული. კანტორა მოთავსებულია მე-3 ინტერნაციონალის ქ. № 42.

ქუთ. ქალ. საბჭოს ადგილობრივი მრეწველობის ტრესტის კომკავშირის სახ. შუშის ქარხანა ამზადებს ყოველგვარ საოჯახო და სააღმშენებლო-სამშენებლო შუშეულოების პროდუქციას მომხმარებელთათვის. გარდა ამისა იღებს შეკვეთებს ორგანიზაციებისაგან ყოველგვარი შუშის ნაწარმზე (გარდა ფანჯრის მინებისა). ადგილ. მრეწველ. სამმართველო.

— სად მიხვალ ღრუტუნიავ, სადგურის დარბაზში არ შეხვიდე თორემ დაისვრები!

დიდი ჯიხაი გელი მონადირენი

— რა ღრის თესვის კამპანიაა ბიძა, ამ სიცხეში. ან და როდის იყო ბარნაბა დვალისგან იხუთი სულელი, რომ მინდორში მგალი გადაყარა. დედის სულს ვფიცავ, ეს აჯობებს, რომ ერთი ღაზათიანად წავინადიროთ გუბისკენ, თუ ეფრატის მოვკლავთ, დვალის სომ ბევრია. მოგწონთ ჩემი აზრი?

— კაია, შენ ნუ მომიკვდები, მარა ამ შუადღის გულზე რა უნდა მოვკლათ; თუ წასვლა იყო, დილით წავსულიყავით — შეეკამათა ღლაბუცაძე, უკაცრავად, ლ. ჩხიკვაძე.

— არაფერია, გუბის ტყეში ისეთი დათვები გაჩნდნენ, რომ ახლოს ვერავინ მიეკარება თურმე! — დაუმატეს ნ. ბიბილეიშვილმა და დაამატა და ყველანი გუბის ტყისკენ გაემართნენ.

საუცხოო სანახავი იყვნენ „მონადირენი“, როცა ისინი ტყისკენ მიდიოდნენ დაგეგმილი ძაღლებით, ხორავითა და „ია-უას“ სიმღერით.

ვიდრე ტყეში შევიდოდნენ, ისე დააყრდნენ იჭაურობა დროებით, რომ „დათვი“ კი არა, სვეტიცხოველს დარჩენილა ტყეში მათი შიშისგან.

ძაღლები მიუსიეს, მაგრამ ბუჩიკ ვერსად ნახეს.

რალს აზამდნენ სახლიდან წაღებული ჯ

კილო ხორკით მწვადები ააგეს (ალბათ თავიდანვე იცოდნენ მათი „მონადირეობის“ აზრად), გუბიდან დვალის ამოიტანეს და ცოტა ხნის შემდეგ ტყე ხელმეორედ დააყრდნენ „ია-უას“ სიმღერით.

საღამოს შედიდნენ საათი იქნებოდა, როცა დააყრდნენ — გადამკვრელი „მონადირეები“ გოჩა-ჯიხაიშვილის დაბრუნდნენ ხელცარიელი. სორაგარ ტყეში შემოეჭამათ, ძაღლები გამოიკვინეს სახლში.

— ახლა რას იტყვით, ბიძებო, ყველაფერი დავხარჯეთ, მარა დატყინილ თოფებს ხომ არ მივიტანთ შინ, მოიერთო აქ მაინც წავინადიროთ პაწა. ხედავთ იმ დათვს? — ჯურტუტუნებდა მარნაბა და ფოსტის შენობისკენ ირდა ხელს.

— დათვია, დათვი. მე მაგის! — მოაძახტეს სხეებში და ატყინეს სროლა, ორი „დათვი“ მოკლეს: გოჩა-ჯიხაიშვილის ფოსტისა და სამკითხველოს შენობა, რომელთაგან ერთს საცერისკენ აქვთ კედლები დახვრტილი.

— კაი სროლა გვცოდნია, ყველამ გავარტყით კედელს, არც ერთი არ აგვიცილებია! — ამაყობდნენ მონადირენი და იციზოდნენ. როცა დამთრიალი ქალები და ბავშვები ტყიდან და ჰკიცოდნენ!

ახე ინადირეს ჯიხაიშვილი „მონადირეობა“.

ზოგ ალბათ კიდევ აქვს აღდგომის მასწავლებლებისთვის ჯამაგირის დაგვიანებით გაცემის.

- სამი თვეა ჯამაგირიდან ერთი გრამიც არ დამხარჯავს!
- ალბად აგარაკზე წასვლისთვის აგროვებ!
- არა, ჯამაგირს ვერ ვღებულობ და რას დავხარჯავდი?

— გიგოლა! რას მათვნილს ამა აღმოსაჩენია და მომდევნოლი გამხდარა!

ქოგორა

მოკალეთი. ელექტრო-მანტი-
ორი შიმანსკი, როცა ჩვეულებისა-
მებრ იპარავდა ელნათურს—ჩამო-
ვარდა ელექტრონის ბოძიდან და
მოიტეხა ორივე ფეხი. დაშავებული
„განსაკურნავად“ მოთავსებულია
გამსახლში

— სამკურნალო არტელის სახე-
ლოსნოდამ გამგის ნებართვით „გაი-
პარა“ და აღარ დაბრუნებულა რა-
მოღენიმე პალტი და ხალათი. გამ-
გე აცხადებს პალტოს და ხალათე-
ბის პატრონთა საყურადღებოდ,
რომ ვინაიდან ქურდები მისი მეგო-
ბრები არიან და მათ ესაჭიროებათ
ხსენებული ნივთები—ჩათვალონ გა-
უქმებულად ფიცხელთა.

„მიღწევები“

აბაშა. რკ.-გზის სადგური გა-
მფებულ სიბინძურად მოჩანდა
და უცხედრად გარდაიცვალა ჩამო-
დენიმი ღორი. სამიქვედლი.

მალაჩოს-პარი (დღემთის რა-
იონი) კოპერატივის თავმჯდომე-
რებსა და ნოქარს შორის მოხდა შე-
თანხმება, რომლის ძალით მასწავ-
ლებლებს ნაცვლად ორ-ორი კილო
შაქრისა—მიეცემთ თითო კილო-
ნახევარი. ნოქარის დავლებას კობ.
გამგები ასაბოთიბინ შაქრის გად-
ხობით შველი

ცაბმარი კავშირის რაიონის პი-
რ. ტყვით კავშირისა და აღმასკომის
წარმომადგენელს შორის მოხდა შე-
თანხმება. რომლის ძალით აღგი-
ლობრივი ბაღებისა და ბოტანიკის
მოვლა მოწვევება ევალება პირუტყვ
თა კავშირის ბრიგადის ხელმძღვანე-
ლებად გამოყოფილია ჩამოღენიმე
ჯ. შიანი, ღორი და თიბი პოშაობა
შ.ვ. დაიწყო რახი.

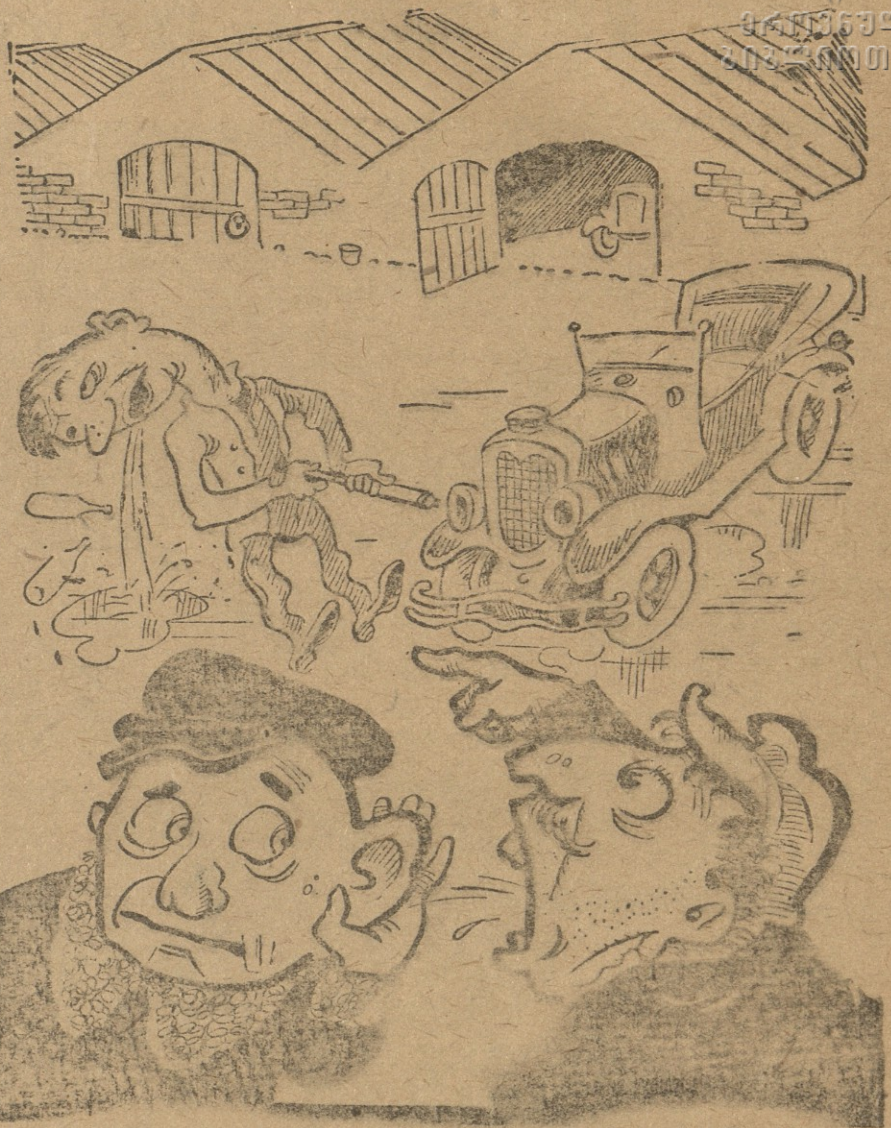
„გაქონალიზაციური“

სამტკაღი. საქონლის სადგუ-
რის დახ. კ. გამგე ჯიქიმე შეიძინა
ახალი კალათი, რომელიც ესაჭირო-
ება კოოპერატივში მოღებულ სურ-
ათა. ჩოვავის სახლში შას. კობიძე.
ამიო. დან ჯიქიმე ჯიბით აღარ გა-
აცოცენს შაქრისა და სხვა საქო-
ნელს, ვინაიდან კალათი შეიძინა...
ციცინა.

ა ა ნ მ რ ბ

ურნ. ნიანგის მე-2 ნომერში მოთავსებუ-
ლი ნომა. რომ სამტრედიის რკ. გზ. რაი-
ონის კავშირგაბმულობის უფროსს მოსე
ჯახუტაშვილს მფარველობდნენ რკ. გზ.
რაიბროფც. თავ-რე ამხ. ერასტი მუქერია
და ბიღიანი აბ. თომა დუნდუა. არ დადას-
ტურდა.

ურნ. „ნიანგის“ მე-4 ნომერში მოთავსე-
ბული ცნობა ზუგდიდის პოლიტიკ. ათწლე-
დის გამგის პირი თოლის გაფლანგვის შე-
ხებ არ დადასტურდა.

— არიყ. უსყველეთ, ცეცხლი ეკიდება
— გარაჟის შენობას?
— არა, შოფერს!—ორი კვარტი გადახუხა!

გოღორონი

რახს (კავერი) მოგვყავს თქს
ნი ლექსის ნაწყვეტები კავერის
მტხოვრებ სპეკულიანტის იოსებ
კოპალიანის შესახებ:

ჩვენი ბაზრის წურბელა ვარ,
ზურგით დამაქ გიდელოი,
იოხკა ვარ, „სპეკულიჩიკი“,
ჩარჩი, გადაყიდველოი.

აღმასკომიც ხელს მაფარებს,
მუშგლებინიც „ღვაწოს“ მი-
ფახებს,

მოქთად დაძრობ გლიხს საქო-
ნელს
შემდეგ კიდე ითხმავ ფახებს.

უცვებაა ესეც კმარა. სიტყვა
რაიფინგანს და ჩაისაკონტრ-
ლო კომისიის ეკლთვინს

პიჩეს (სოფ. კეთილარი, აბა-
შის რაიონი) თქვენს ლექსში
ე ქვენი სოფლის საბჭოს თავმჯ-
დომარეს რაედენს ეკითხებით:

ჩვენი სოფლის თავმჯდომარე,
რატომ ჭამე სირცხვილიო,
შვიდი თვეა უჭმად არის
არ მუშაობს წიქვილიო!

ცხადია. თუ რაედენი არ ამუ-
შაიდა, წიქვილიც არ ამუშა-
დება.

„კაპიტალიზმი ძლიერ მიუახლოვდა იმპერიალისტურ
ოშების ახალ პერიოდს“

გაზეთი „მედიკალი“

ნახ. ზ. თოიძის

ბაგე ნეოკონი, იმეგის, ესა... უკმა ულაი უკმა
„გახავალი“ როცა შევა, — ჩამოვლის მაშინ ბუქნას